

HALADÁS

VASÜTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ——— 8 korona
Fél évre ——— 4 korona
Negyed évre ——— 2 korona

Szerkeztőegység:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ——— 14.— kor.
Fél évre ——— 7.— kor.
Negyed évre ——— 3:50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a „Nemzeti balesetbiztosító rész-
társ.”-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Előléptetések.

Miskolcz, 1903. december 12.

—ko— Szinte csodaszámba megy, ha a vasutasokat váratlanul olyan valami éri, ami nem kellemetlen. Hosszas várakozás után váratlanul jött meg a hír, hogy 1600 vasutasnak hozott a Jézuska ajándékot, a többinek pedig — reménységet.

Mert már a remény is kihalt belőlünk, a politikai zürzavarban senki sem gondolt ránk, gazdátlanok lettünk.

A remény most újra él bennünk, mert látjuk, hogy van gazdánk, a kinek jószágát kormányra jutásának első napjaiban is érezzük. Megszilárdul a beléje vetett hitünk, ő lesz a mi megmentőnk — Messiásunk!

Hálás köszönetet mondunk Hieronymi Károly miniszter ur. Ő nagyméltóságának a valóban kellemes meglepetésért, a mely kétszeresen jól esik nekünk, hogy a rendelkezésére állott összeget nem mint segély-alamizsnát, hanem mint a becsületes munka jutalmát, előléptetések alakjában osztotta szét vasutas népe között.

Az örömhirt a „Vasuti és Hajózási Hetilap” — mint írja — *minden más lapok mellőzésével*, korábban megjelenve hozta. Milyen keresetté és népszerűvé lett a lap ezen száma! Mert hát a sok berlini alul és felül járó vasutak alapos megismerése után jól esett a lap hasábjain látni azt, hogy most az egyszer nemcsak a Club belső, hanem vidéki tagjai is vigadhatnak.

Szerény lapunk csak másodsorban értesítheti az örömhírről olvasó közönségét, de fogadják előléptetett kartársaink annál szivesebben egyenesen, szivükből jövő üdvözlőket!

A porosz királyi államvas- utak „D” vonatai.

(Vége.)

Minden szakasznak egy oly nagy ablakja van, amilyen széles a szakasz s melyet ha leeresztenek, egész kényelmesen kifer rajta még a korpulensebb ember is, hogy t. i. ha valamely baleset adná magát elő s gyors menekülés volna kívánatos vagy az ajtón át nem lehetne menekülni, az ablakon át juthassanak ki az utasok.

A lelépést elősegítendő, a koesi oldalfalán még lábtámasz is van, azonkívül figyelmeztetve van a közönség felirattal hogy leszállásközben kapaszkodásra az ablak leeresztő szíjját is használja.

Minden fülkében villanyos esengetyű is van, a koesiban lévő takarító asszony előhívására.

Ugyanis a kocsikban egyszerű, de izléses s feltétlenül tiszta, fekete ruhába öltözött, fehér köténnyel s karkötővel ellátott takarító asszonyok vannak a közönség rendelkezésére, kik az ülőhelyekről s az ablakokról időnként a port letisztítják s különösen

az utazó hölgyeknek s gyermekeknek nagy segítségére vannak.

A kocsinak két végén vannak a closett s toilette fülkék és pedig a kocsinak minden végén egy külön closett s egy closett és toilette fülke, az egyik végén csak az urak, a másik végén csak hölgyek részére.

A toilette fülkében szép porcellán mosdó, szappan, törülköző, két kannában víz, azonkívül külön poharak és ivóvíz.

Nálunk mindez hiányzik, de nem is volna ez lehetséges, olvasóink nagyrésze tapasztalásból tudja, hogy utazóközönségünk közé sajnos, mindig keverednek oly elemek, a melyek elemelik a kocsikból ami elvihető s nálunk ez elemek révén azt hiszem, hamar lába kelne üvegnek, szappannak, pohárnak, törülközőnek, de még a kannának is.

Itt közbevetve megjegyzem még azt is, hogy egész Németországban sehol sem láttam összekarcolt ablaküvegeket, míg nálunk úgy látszik elmulaszthatatlan kötelességének tartja mindenki, akinek csak egy szemernyi gyémánt is van a gyűrűjében, hogy annak keménységét az ablaküvegen kipróbálja, szellemes s kevésbé szellemes megjegyzéseket s neveket karcolva arra.

TÁRCZA.

Tavaszkor.*)

Tavaszi napsugár csalogató fénye,
Kicsalt magányomból, a virágos rétre;
Csupa élet, pompa, virul szépen minden,
A bú s hervadásnak sehol nyoma nincsen.

Ingó bingó ágon, madár dala hangzik,
Túl a réten csörgő patakocska hallszik:
A kis százszorszépek fehér fejécskéje,
Harmat koronával, néz a derült égre.

Kis katicza bogár, ide oda repked,
Tarka-barka lepke ő tőle kap kedvet;
Versenyezve szállnak a viruló ágra,
Ki talál először, a legszebb virágra?

Leülök a fűbe, mindezt busan nézem,
Szegény árva szívem, elszorulni érzem:

*) **) Mutatványok a most sajtó alatt lévő s legközelebb megjelenő „Vasutasok Családi Naptárá”-ból.

Szememből egy könnyű lassan alápergett
Kis százszorszépekből elhervasztott egyet

Aranyos napsugár csalogató fénye,
Miért is csaltál ki a virágos rétre?
Előttem az élet, — elmerengve nézem.
Szegény árva szívem elszorulni érzem.

Lefekszem a fűbe, ébren álmodni látok,
Kis falumban vagyok, ismét otthon járok;
Dalolj kis madárka, hagyj álmodni engem,
Gondolataimra, dalod búsan zengjen.

Kun Mária.

Hol a boldogság ?**)

Szép volt, mint a hasadó hajnal, mint a fésző bimbó; szemében az őzikek félnék tekintete s ha ajka szóra nyílt, zengzetes hangját szeretettel hallgatták társnői, ott a zárda rideg falai között.

Pedig Mária, kinek szépségét mindenki csodálta, nem volt idevaló, e rideg

Nemkülönben alkalmasnak tartják erre nálunk sokan a closettok s az I-ső osztályu fülkék tükörjeit is, de ezek már specialisták.

Visszatérve „D” vonalunk kocsijába, ha szétnézünk a folyosón, szemünkbe ötlenek a leolmozott nagy üvegtáblák, a felírás felvilágosít, hogy ezek kifelényilő kétszárnyu ablakok, melyekről azonban az őket zárva tartó ólmot csak veszély esetén szabad levágni és ekkor az ablakok menekülésre szolgálnak, e célból az ablakok alatt bőrfogantyuk is vannak, melyekbe a kiszállás alkalmával kapaszkodni lehet.

Feltűnik a folyosón egy üveggel elfedteit rekesz is, melyben egy erős fejsze és kézi fűrészlátó. Ezek arra szolgálnak, hogy szükség esetén ezzel szabadítsák ki magukat az utasok a kocsikból.

Mint látható, az utazók kényelmére és biztonságára minden lehető meg van téve, a kocsik azonfelül ragyognak a tisztaságtól s igen nyugodt járásuak.

Még csak egy dolgot akarok felemlíteni. Előfordult utamban, hogy egy „D” vonatonál a II-od osztályban kevés lévén a hely, a kalauz az I-ső osztályba vezetett, de jegyem II-ik osztályra szólván s hamar megismer-

vén az uralkodó szigorú rendet, nem igen akartam az I-ső osztályba bemenni, de a kalauz megnyugtatót s azt mondta, majd csinál ő II-od osztályt az I-ből.

Kíváncsi voltam erre, pedig igen egyszerű volt a dolog; a kalauz a szakasz ajtaja mellett lévő „I. Classe” feliratu táblát kivette, megfordította, visszatette a helyére s már az állott rajta „II. Classe.”

Igy tesznek mint mondá máskor is, ha kevés a hely a II-od osztályban.

Hogy egy példával is szolgáljak ezen „D” vonatokat illetőleg, felemlítem, hogy a Hamburg—Berlin között közlekedő „D” vonat a 286.6 kilométer utat 3 óra 28 percz alatt teszi meg s az egész uton csak „Wittenberg”-ben áll meg 4 perczre vízvétel céljából.

B. L.

Breznóbánya-Vereskői h. é. vasut megnyitása.

(T.) A Király-hegy lábánál a sebes folyásu Garam hófedte völgyén végigrobogott az első lokomotív és maga után huzta a hat hét kocsi-ból álló díszvonatot. A jó, becsületes chronyczok szinte kalaplevéve bámulták meg az ördögös masinát, akadt olyan is, a melyik ke-

néma falak közzé. Sívárogvá vágyott a nagy világ zajába, a melyből olykor-olykor egy-egy hang hatolt füléhez — s csillagos éjjeken arról a bűnösnek hirdetett nagy világról álmodozott, melyet örökre elzárnak előle a zárda falak.

Térdre roskadt a zárda főnöknője előtt, kinek kedvencze volt s úgy kérte őt, úgy könyörgött a szabadulás, a boldogság után.

— Oh engedjetelem elmennem, hová vágyaim vonzanak, ki a nagy világba; hadd tudjam meg, milyen az élet odakint a zárda falain kívül, hadd élvezzem fiatalságomat s hadd keressem boldogságomat.

A zárda főnöknője jóságos szavakkal intette, figyelmeztette:

— A boldogságot nem találod föl a nagy világban, gyermekem. Mihamarább csalódni fogsz vágyaidban. Óríz meg szived ártatlanságát s ne vágyakozzál a bűnös, a rossz emberek közzé.

Hasztalan beszélt. Midőn látta, hogy Máriát föltett szándékától el nem térít-

heti, kezeit áldólag terjeszté ki a távozó feje fölé:

— Menj tehát, menj áldásommal. S ne feledd e bucsuszavakat. Ha majd kifáradsz a nagy világban, ha látod majd, hogy minden szív üres és minden érzés hamis körülted, ha majd csalódni fogsz abban, kibem legjobban biztál, ha mély bánat ér s ha szived megtörik, — térj vissza! e szent falak ajtaja mindég tárva lesz előtted, a visszatérő előtt...

És Mária a főnöknő jóságától meghattottan, zokogva távozott, ki, a nagy világba.

*

Mária mint társalkodónő került egy uri házhoz. Szeretettel fogadták s Mária jól érezte magát a kedves emberek között.

A ház úrnőjének fivére különösen kitüntette figyelmességével a szép társalkodónőt. És Mária — bár eleinte kerülte őt s nem szívesen vette apró kedveskedéseit — később mind kelleme-sebb órákat töltött az ifju társaságában.

resztet vetve bámult a sűrűn szálangozó hópihék közt elterjengő füstgomolyokra. — hivatalos urak megvizsgálták a fei és alapépítményeket, megkóstolták az állomásoknál és őrházaknál a kutak vizét. Rendben találtak mindent és a garamvölgyi vasut meg volt nyitva. A valóságban pedig az igazi kultúra tartotta diadalmas bevonulását és ez a zakatoló gőzmasina egy óriási lépéssel közelebb hozta a Garamvölgy zöld fenyőit és hófedte mezőit a művelt világhoz.

Kissé naiv dolognak tartanám ez alkalommal és ezen lap hasábjain értekezni a vasut kiváló közgazdasági jelentőségéről, de a speciális viszonyoknál fogva még sem mellőzhetem azt teljesen.

A garamvölgyi vasut közgazdasági tekintetben főleg két tényező érdekeit van hivatva szolgálni. Az egyik tényező a Kóburg hercegi uradalom, a másik a Garamvölgy szegény népe. — Hogy a Kóburg hercegi uradalomnak mennyire érdekében állott ezen vasut létesítése, az kérdés tárgyát sem képezheti, nem olyan könnyű feladat azonban felelni azon kérdésre, vajjon az az ujonnan épült vasut könnyíteni fog-e a Garamvölgy népének sanyaru helyzetén.

A garami tótoknak csaknem kizárólagos foglalkozása volt a vasgyárak részére szükséges nyersvasnak, az elkészített gyármányoknak és a kivágott fatönköknek fuvarozása. Első tekintetre tehát így látszik, hogy a vasut eddigi fő keresetforrásától fosztja meg a népet.

Figyelmesebben kell azonban a dolgot vizs-

gálni és különösen figyelembe kell venni a speciális viszonyokat. A fát és vasat eddig olyan nagy távolságban lévő vasuti állomásokra fuvarozták, hogy a fuvar legalább két napot vett igénybe. Utközben tehát a koresmában kellett meghálni és a derék garamiak szépen, szorgalmasan beitták a keresményöket.

Ez volt eddig a főoka sanyaru helyzetöknek. A pálinka nagy szerepet játszik a Garamvölgy népének tönkrejutásánál.

Ezután a fuvarozás éppen úgy meg lesz, mint ezelőtt, csak hogy a fuvar ideje lesz rövidebb. A fát az erdőből, a vasat a gyárból a vasuti állomásra kell fuvarozni, a fuvaros egy nap többször megfordulhat, estére hazamegy aludni és a kereset megmarad.

Ezenkívül tekintetbe kell vennünk azt is, hogy a vasut nagyban emelni fogja az erdő- és vasgyárüzem productióját, tehát munkásnak és fuvarosnak több ember lesz alkalmazható. — Mindezeket figyelembe véve tehát, egész határozottan kimondhatjuk, hogy ha az illetékes körökben meg lesz a szükséges jóakarát — aminthogy ennek meg is kell lenni — a Garamvölgy népének helyzetét az ujonnan épült vasut meg fogja javítani.

Eltekintve a közgazdasági szemponttól, még egy nagy feladatot, egy nagy munkát kell végezni a garamvölgyi vasutnak, — a magyarosítás nagy munkáját. Nem szorul bizonyításra és közismert dolog, hogy a vasutnak mennyire magyarosító hatása van. Az előretolt sín pár a kulturával

Egy éjjel — úgy látta álmában — megjelent előtte a zárda főnöknője, hogy vigyázatra intse a hiszékeny szívű leányt. Mária reggelre kelve mosolygott a baljóslatu álom fölött, hisz nincs mitől félnie, nincs a mi aggassza, most, — a boldogság hajnalán.

Boldog ábrándozások között szötte a jövő szép terveit, mialatt az ifju, Mária szívének oltárképe, sokatjelentő mosolylyal beszélte barátainak, hogy a világ legbájosabb lányát hódítja meg magának.

Egyszer, midőn egyedül maradtak ketten, az ifju közelebb huzódott a leányhoz s beszélni kezdett az édes, boldogító szerelemről. Lágy, behizelgő hangja belopta magát Mária szívébe s a lány lesütött szemekkel, piruló arczal, boldogan hallgatta azt, aki a pillanatok kihasználásában oly gyakorlott volt.

Az ifju megfogta a lány kicsiny kezét, lassan magához vonta s elesattant az első édes, szerelmes csók, amelynek nyomán tűzrózsák nyíltak a leány or-

czáin, a kinek lelkét betöltte a boldogság az ifju gyöngéd szavára: édes kis menyasszonyom . . . .

*

Mária előtt egy új világ nyílt meg, telve sejtelmes ábrándokkal. Mily nemes, mily magasztos, valóban nőies hivatás boldoggá tenni azt a férfit, a kit szeretünk. Mily színes ábrándkép az a kis családi fészék, amelynek lakói ők ketten lesznek . . .

A boldogság verőfényes egét azonban csakhamar fellegek borították be. Mária szerelmesének szíve nem lángolt már olyan tüzesen az ifju leányért. A hév kialudt szívéből szerelmese iránt s Mária napról-napra jobban látta a közönyt, mely ifja szerelmét elfordítá tőle.

Lesujtott a végzet keze. Urnőjétől értesült, hogy fivére boldog vőlegénye egy bájos leánykának. Könytelen szemmel hallgatta a megrendítő hirt, visszafojtott fájdalommal vánszorgott szobájába s ott térdre borulva egy nehéz

együtt a magyarságot viszi előre és a M. Á. V. minden egyes őrháza a magyarságok védvára. A mai nehéz állapotok közt, az ország nemzetiségi vidékein fel-fellobbanó nemzetiségi tüntetések és szemtelenségek rétegében ebből a szempontból is üdvözlőnk kell az ujonnan épült vasutat és annak létrehozását.

*

A november hó 27-én végbement ünnepélyes megnyitására különben saját kiküldött tudósítónk a következőkben számol be:

November hó 27-én volt a Breznóbánya-Vereskői helyi érdekű vasut megnyitása. A diszvonat reggel 9 órakor indult el Breznóbányáról. Jelen voltak: Hámos László főispán, Bornemisza László és dr. Répássy Mátyás alispánok, Kubinyi Géza és Osztrólczyk orsz. képviselők, Uhlárik Béla főügyelő, Görgey László üzletvezető, Kádár Gusztáv műszaki tanácsos, Mandel, Hoffman, Quittner vasutépítő vállalkozók, Mihalik Dezső és Schréder Gyula hercegi igazgató, Kun Bertalan forgalmi főnök, Golda János főesperes, dr. Schober a Magyar Agrár-bank igazgatója, Tomcsányi erdőigazgató, Kiss Sándor posta- és távirdafelügyelő, dr. Sramko polgármester és még többen a hivatalos személyek és a vállalati alkalmazottak közül.

Gömör- és Zólyommegyék határán Kubinyi Géza országgyűlési képviselő üdvözölte Gömör-megyének képviselőit, Hámos László főispánt és Bornemisza László alispánt.

sóhaj tört ki kebeléből: — hát ez a boldogság? . . .

Szó nélkül távozott a helyről, hol szívet oly mérhetlen csapás érte. Czelatlanul bolyongott az utcán, míg egyszer csak a — zárda kapuja előtt találta magát. Ott letérdelt a kőre, keservesen megsiratta ifjúságát, rombadőlt boldogságát.

Amint ott térdelt, megcsendült a kis kápolna hívó harangja s Mária megérté azt; eszébe jutottak a zárda-főnöknő búcsú szavai: ha majd csalódní fogsz abban, kiben legjobban biztál, ha mély bánat ér s ha szived megtörik, térj vissza e szent falak közzé . . .

*

A jóságos zárda-főnöknő mintha csak várta volna, olyan természetesnek találta jöttét.

— Visszajöttél, gyermekem? — szól s karjaiba zárta a fiatal nőt. — Nemde mondtam, ne hagyj itt bennünket! Ne törd össze gyenge szivedet, hisz csalfa

A diszvonat az összes állomásoknál és őrházaknál megállott és mindenütt megtartották a szükséges vizsgálatot. Fél egykor érkezett a vonat Pohorella vasgyárhoz. Az állomáson a tót anyanyelvű iskolás gyermekek a „Szózatot“ és a „Hymnust“ énekelték, ami hazafias tanítójuknak csak dicséretére válik.

Pohorellán villásreggeli várta a diszvonat közönségét. Innen Hieronymi Károly kereskedelmiügyi minisztert és Podhraczký erdőigazgatót táviratilag üdvözölték.

Pohorelláról két órakor indult a vonat Vereskő-felé, ahova 3 órakor érkezett. Vereskőtől visszafelé megállás nélkül szállította vissza a vonat a közönséget egész Breznóbányáig.

Breznóbányán a vállalkozók a jelenvoltak részére fényes bankettet rendeztek. A banketten különösen Kubinyi Gézát ünnepelték, mint akinek a vasut létrehozása körül maradandó érdemei vannak.

A hivatalos tósztok elhangzása után Kun Bertalan forgalmi főnök a következő, szellemtől sziporkázó, verses felköszöntőt olvasta fel:

Tisztelt disz' társaság, kik ültök nagy garral,
Járulok elétek illő hódolattal,
Ha ugyanis nekem engedelmet adnál,
Hogy toasztot mondjak diszes asztalodnál!
És még Frank urnak is bocsánatát kérem,
Hogy rendes prózával én most be nem érem:
Hanem reá ülök Pegazus lovára,
Ha ugyan kegyes lesz felvenni hátára!

a világ, szerelem, szeretet, idealizmus ködképek csupán! A boldogságot nem találjuk fenn künn az életben, mert a boldogság sokkal magasztosabb fogalom, minthogy megférhetne a küzdő világ ezernyi hitványságában. A boldogság csak ábránd, az ember repes utána, mint fény körül a pillangó, mig-nem szárnyait leperzseli és tehetetlenül bukik le a földre . . . Ha az első csók emléke körülöleli lelkedet, menj és borulj le a kereszt előtt s imádból meríts erőt és kitartást a kísértések ellen. Jusszon eszedbe, hogy a miután törekedtél, a boldogság, e földön nem található, csak ott a tulvilágon, hol nincs önzés és gyűlölet! . . .

. . . Azóta a hívők naponta láthatnak a templomban egy halvány, fiatal apácát, aki átszellemült arccal térdepel az oltár előtt, buzgón imádkozik a Megfeszített képe előtt, bizonyára azért, amit a sors tőle megtagadott, amit e földön hiába keresett — a boldogságért.

Oláh Gáborné.

Nagy ünnep a mai, a Garam ünnepe,
Mely a kulturában egy nagy lépést teve.
Nem lesz többé sáros, a hol jár az utja.
Megnyílt a Garamnak díszes szép vasutja!
Még pediglen olyan, melynek nincsen párja
Nem is volt még másnak ilyen nagy az ára!
Száz szép asszony esőkje ennek az alapja,
Hej! de boldog is az, a ki ezt megkapja!

De ki is kapná más, mint a nagy Kubinyi!
Nem is tudná azt más halandó elbirni.
De ő az ilyenhez hozzá van már szokva,
Pedig soh'se jár ott, hol perdül a szoknya!
A férjek mit szólnak, azt én nem is kérdelem,
Mert bármit beszélnek övé itt az érdem,
Mert, hogy a Garamon nem kell már a cséza,
A ki ezt kivivta az Kubinyi Géza.

Az iker-megyét is illeti az érdem
S hogy nem egyeznek meg, eleinte féltem,
De hát ez a vasut mindkettőnknek kellett.
Fenség pénztárából pénz meg bőven tellett:
De bökkenő volt ám, mit szól Breznóbánya?
Mert fizetni kellett, — csipje meg a Kánya!
De van fűtőháza, osztálymérnöksége
És e mai napon fényes ünnepe!

De van itt még más is, kit megillet a jus,
Ez már nem is iker, de triumvirátus!
Kí is volna ez más: Mandel, Hoffman, Quittner,
Ki épít vasutat nem is kérdi mit nyer!
Meg is van építve e vasut, de szépen,
Sava, borsá meg van adva kellőképen!
De hogy mai napon már a vonat járja
Köszönhetjük annak, hogy volt jó Kádárja!

Ki rajta volt mindig, hogy ne pihenjenek,
Hanem jó munkával előre menjenek!
Nem hagyta pihenni soha dr. Frankot,
Abba kellett hagyni a kaláber bankot.

A kis Mandel Gyula se tudott leülni,
Levesét is gyakran hagyni kellett hűlni. —
Szóval — lustalkodni nem volt itt tanácsos,
Ha a vonalon járt, Kádár a tanácsos!

De most már van öröm a Garamvölgyében!
Schröder direktor is bársony zekéjében
Derült arczczal nézi ezt a szép vasutat
Ő se bánja most már a sok kátyus utat!
Mert közel lesz most már a megye székhelye,
Hogy a vasutnak van jeles menetrendje.
A kit illet ezért diadalmi zászló,
Nem lehet senki más, mint Görgey László!

Busulnak egyedül a sumjézi szüzek,
Nem lesz szakasz mérnök kívül tréfát üznek!
Helyettök csak egy lesz, az is Havas Nácsi,
Kinek a kedélye bizony már nem játszi!
De busulok én is, mert az már fatális,
Hogy a vonalamon, sok a viczinális!

Mégis a szívemnek az a kívánsága:
Hogy Vereskön túl is legyen folytatása!
És míg az kiépül leteszem a lantom
S Frank ur Pegazusát pihenőre hajtom,
Ti pedig uraim, kiáltásotok velem;
Hogy Kubinyi Géza még sokáig éljen!!

Zugó tapsvihár kísérte e szellemes felköszön-
tőt és a társaság egészen a kora hajnali órá-
kig maradt együtt, derült hangulatban.

Ami közelebbről magát a vasutat illeti, 1903.
márczius 23-ikán kezdődött meg az építése, te-
hát az egész 38.5 km. hosszú vonal 8 hónap
alatt készült el, ami a vasutépítés történetében
eddig páratlanul rövid idő.

Breznóbányától föl Vereskőig 400 méter az
emelkedés. Breznóbánya és Vácok között 15

HETI KRÓNIKA.

Szitáló kódében e rut decembernek,
Vig a kedve sok-sok vasuti embernek . . .
Ábrándképet látnak, mik tarkák, merészek,
Hogyne, itt vannak az előléptetések . . .
S míg a boldog óra perczet perczre kerget,
Családi körükben szönek szines tervet.

Heti krónikánkban van egy híres dátum,
A dédesi csata — küzdelmes mandátum . . .
Elvégre is vártuk, nincs uj a nap alatt;
Államtitkárunkra szállt a népakarat . . .
Öt szótöbbséggel nyert s bár ez kissé méla,
Mégis képviselő gróf Serényi Béla.

Amerika földjén puritán lelkeszek
Az erényt őrizni mindig szörnyü készek.
Mostanság uj eszme mellett agitálnak:
Ezentul tiltsák be a esókot vasárnap.
Farizeusok ők, nagyképün hazudnak,
Mivelhogy esókolni hétköznap sem tudnak.

A tudósok könye hull egy koporsóra.
Egy társuknak ütött az utolsó óra . . .
Meghalt Spencer Herbert. Az volt végső vágya:
Zongorázna neki egyik jó barátja . . .
Lágy muzsikaszóval szállt mennybe a lelke
Nagy pogány volt, kérdés az Urat meglelte?

Egyforma kaszával vág a esontos halál.
S kunyhóra vagy trónra egyaránt rátalál.
Az angol királyné háló-szobájába'
Minap tűz ütött ki s a felséges dáma
Nagy pánikot csinált, óriási lárma . . .
No de eloltotta tüzet a hős gárda.

Kossuth uramék már szépen leszerelnek
És a sziveinkben uj remények kelnek.
Aranykód csillog a borongó határon,
Ej no, mégse marad vágyunk pusztá álom . . .
Krisztkindli lehet még ez a leszerelés
S ami a nyomán jó: **fizetésrendezés.**

Pa sse-partont.

méter emelkedés esik 1000 méterre: ez a legnagyobb, a többi rész kevésbé lejtősebb. — Ugyancsak Breznóbánya és Vaczok között van a leghosszabb, — 500 méter hosszúságú támfal. 29 vashíd alkalmazása vált szükségessé: ezek közül a leghosszabb a Bikásnál lévő 36 méter hosszú vashíd. A legnagyobb bevágás 12 méter mély és 20000 □ méter sziklát kellett innen kivágni.

Altalában az egész vasut lelkiismeretes munkával van megépítve, — ami különben jellemzi a Mandel, Hoffmann, Quittner cég vállalkozását. A kiküldött bizottság mindent rendben talált és már november 28-án átadott a vasut a közforgalomnak.

A miskolezi MÁV. altisztikőr

E rovatunkban mult számunkban közöltük a miskolezi máv. altisztikőr választmányának m. hó 29-én megtartott ülését.

E közleményben megírtuk, hogy a Balogfalván elszerencsétlenül fűtőknek felállított sirkövek költsége a meglévő alapot 100 koronával haladta meg, de a „Kitartás” és „Haladás” utólagos hozzájárulásával a deficit

csak 45 koronára szállított le, mely a kör pénztárát terheli.

Ezen közleményünkre vonatkozólag ma *Temesváry Alajos* főellenőr urtól egy „örvendetes helyesbitést” kaptunk, amelyet egész terjedelmében minden megjegyzés nélkül hozunk, mert ahhoz nem kell kommentár!

Kedves szerkesztő uraim!

A „Haladás” legutóbbi számában a *miskolczi máv. altisztikőr* választmányának november 29-iki üléséről hozott értesítést sziveskedjetelek oda módosítani, hogy a kör pénztárát a sirkövek beszerzése révén nem terheli semmiféle hátralék. Az ügy rendezve volt már a választmányi ülés előtt és hogy a választmány ezen körülményről tudomással nem bírt, csak annak tudhatom be, hogy a kör érdemes elnökéhez ezirányban intézett soraim megkésve jutottak Miskolcra.

Jóságos emberbarátok újabb adományokkal járultak ugyanis hozzá a gyűjtéshez és így semmi ok sem forog fenn arra nézve, hogy a derék altisztikőr tovább is áldozzon erre a célra.

Szivességetekért fogadjátok előre is köszönetemet.

Kész hivetek

Temesváry Alajos.

Innen-onnan.

Szórakozottság.

— Óh uram, elnyeltem egy gombostűt! — kiáltott a cseléd, amint beszaladt a tanár dolgozó-szobájába.

— Sebaj, Örszi, — szólt a tanár — ime, itt van egy másik!

Elszólás.

— Mondhatom, nagysád, hogy igazán pompás fehérműje van!

— Igen, a zálogházban is mindig megcsodálják!

Finoman.

Fiatal ur: Ez a szafaládé olyan, mint nagysád!

Kisasszony: Hogy-hogy? . . .

Fiatal ur: Harapnivaló!

Ez katedra.

Tanító: Miért nem volt az iskolában tegnap?

Tanuló: Meghalt az édesapám, őt temettük.

Tanító: Ugy? *Akkor jól van!*

Jogi magyarázat.

Bandi: Papa! A halálraitéltről miért mondják „szegény bűnös”?

Apa: Mert a gazdag bűnösöket nem akasztják fel.

Tisztviselők között.

Állami: No barátom, most már te is vehetsz fel kölcsönöket, neked is megvan ígérve a fizetésrendezés!

Megyei: Csakhogy nekem már nem hiteleznek.

Hasznos vidék.

— No, feleség, mit szólsz e vidékhez. szép a kilátás?

— Nagyszerű! *Néma vagyok az elragadtatástól!*

— Angyalom, maradjunk itt, építsünk itt villát!

Változás.

Asszony (a barátnőjéhez): Oh azok a férfiak! A férjem azelőtt mindent a lábaimhoz akart rakni . . .

Barátnő: És most?

Asszony: Most mindent a fejemhez váгна!

Siker.

I. orvos: Nos, kollega, sikerült az operáció?

II. orvos: Oh igen, a megboldogult még a halála előtt — *fizelt.*

Biró előtt.

Biró (a tanuhoz): Nős vagy nőtlen?

Tanu (nem szól, csak nagyot sóhajt).

Biró: Tehát nős!

A „Haladás“ IV-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, úgy vasuti szakcikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

IV-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadíj egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kívántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat*, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és *Fűrész Sándor főmérnök urat*, a miskolci üv. vontatási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a bírói tisztre.

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a *szerkesztőség* van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jelígyés levél kíséretében küldendők be. A jelígyés levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott cikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—10 kutyanyelvire terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás“ tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illeti.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jelígyés levelükkel együtt megsemmisíttetnek.

7. A pályamunkák f. é. decz. hó 15-ig küldendők be a „Haladás“ szerkesztőségének címére.

8. *A pályázat eredményét karácsonyi számunkban tesszük közzé.*

Kelt Miskolczon, 1903. október hó 17-én.

A „Haladás“ szerkesztősége.

CSARNOK.

Egy éj története.

Oroszból.†

Irta: Lavreczkij.

(Folytatás.)

Ezt mondva kiment, iparkodva nem fordulni meg és nyugodtan menni, bár a hátán érzett valami fűrésa hidegséget s Avdotya lénye szinte behatolt a belsejébe. Az utcán egyszerre borzasztóan szégyelni kezdte magát. Tudatára ébredt annak, hogy valami durva, sértő, borzasztó és még hozzá teljesen felesleges dolgot művelt. Ugy bánt el azzal az asszonnyal, akivel csókolózott s aki szerelmet és gyönyörűséget adott neki, mint egy kivert kutyával. De még a kutyát is verés után megezírógatják, ő pedig megütötte s azután otthagya őt örökre. Az igaz, hogy a Katyu iránt érzett friss szerelem olyan erős volt benne, hogy elkerülhetetlennek érezte azt, hogy Jakovlyevna Avdotyát feláldozza neki, még pedig minden habozás nélkül, egyszerűen máglyára vetve őt, ő maga is elesodálkozott a rossznak ezen a megnyilatkozásán s ezen a szokatlan kegyetlenségen, amelyet egy védtelen nő iránt tanusított. Mintha csak boszut akart volna állni

rajta valamiért, nem akarta őt megsemmisíteni, hanem egyszer és mindenkorra áthidalhatatlan örvényt akart kettőjük közé állítani, hogy az asszony kiütze szívéből az ő emlékét és soha ne beszéljen többé róla másként, mint megvetéssel. Szégyelte magát, de lelke mélyében megvolt elégedve kegyetlen eljárásával s eszébe jutott, hogy az anyja egyszer féltékenységi rohamában csaknem megfojtotta az apját. Csak a cseléség mentette meg a kezei közül . . . Megvolt elégedve, de abban a mértékben, a mint lehült benne a szenvedély, mindjobban felébredt benne a felvilágosodott ember, kompromisszumaival, humanizmusával, s „mit gondolnak, mit mondanak majd“-jával. Elkezdett boszankodni magára és mindenkire. Az emberek rendkívül ostobák. Megölte volna kedvesét, sokan megbocsátottak volna neki, sokan meg sajnálták volna. — De megverni, bántalmazni, ezt a legnagyobb barbarizmusnak tartják. „Ostobák!“ — ismételte magában, — a gyilkosságot megbocsátják, a verést nem . . . Hát ha visszamenne hozzá!?! — villant meg egyszerre a a fejében. Bocsánatot kellene kérnie tőle s le kellene csillapítani őt. Az asszony sirna, ő beszélgetne, elkezdené sajnálni, a hangja megremegne s újra csókolóznának . . . Nem! nem! — suttogta halkán. Ez aljas és utála-

Értesítés.

Értesítjük lapunk t. előfizetőit, hogy tekintettel arra a körülményre, hogy a karácsonyi ünnepek csüdtörtök, péntek és szombatra esnek, technikai okokból lapunk megjelenésében változást voltunk kénytelenek behozni.

És pedig: az 51. és 52. számot egyesítjük, azt, mint karácsonyi számot, december hó 23-án, szerdán küldjük szét, hogy az ünnepekre még a legtávolabb lakó előfizetőnk is kézhez kapja.

Az ünnepi szám a szokott-nál nagyobb terjedelemben fog megjelenni és ezenkívül minden egyes számhoz egy közkeveltségnek örvendő elczlapot is fogunk csatolni.

Ezen módosításnál tehát, kényserítő helyzetünkben nemcsak a

lap és nyomdánk, hanem a t. olvasóközönség érdekeit is szem előtt tartottuk.

Az 1904. év 1-ső száma már rendszeren, vagyis január hó 3-án jelen meg.

HIREK.

* A vasutasok családi naptára előreláthatólag mintegy 10 iv terjedelemben (160 oldal) a jövő hét folyamán elhagyja a sajtót. Sok tollforgatótól sok szép elbeszélést közöl, szórakoztat, mulattat, felvidít, oktat és tanít, a nemzeti érzelmeknek oltárt is emel s ezek mellett mindent megtalál benne az olvasó, amire csak egy jól szerkesztett igazi naptár keretében szüksége lehet.

5—6 ezer példányban hagyja el a sajtót, mert csak ily nagy szám, olvasó közönségünk és vasutas kartársaink összetartó nemes buzgalma mellett lesz lehetséges az, hogy a tetemes előállítási költség mellett a jótékonyág oltárán is áldozhatunk.

A ki megvette, az mindenféle tekintetben meglehet elégedve, a ki pedig nem vette

tos volna! Ne is gondoljunk többé rá. A mit cselekedett, azt úgy kellett cselekednie. Meg azután alkalmasint nem is először megy át ilyen erős megpróbáltatáson. Hiszen . . . kalandornő? S az egész vidéken mint kalandornőt ismerték.

Mint rosszlelkű jött-ment asszony folyton kihívta a veszélyt és a közvéleményt. Sokszor egyedül ment ki a hegyekbe s csak jó későn tért haza; ezekről a kirándulásokról egész botrányos legendák jártak szájról-szájra. Egyáltalában nem ismert határt se a szórakozásban, se az élvezetekben, sem a gonoszságban, melylyel ismerőseivel elbánt. Szenvedélyes rohamokban élt s olyankor nem volt előtte semmi szent, semmi olyan, a mi féken tarthatta volna őt. Félték tőle, félték a nyelvétől s rágalmazták, olyas dolgokat terjesztve róla, melyeket el nem követett. De ha ilyen szóbeszédnek neszét vette, soha sem iparkodott őket megezáfolni. Sőt ellenkezőleg, titokzatos, gunyos nevetésével szinte még megerősítette őket. A férfiak rajongtak érte, mert tetszett nekik éles esze, vidámsága, sőt még féktelensége is. De az asszonyok a nőt gyűlölték, mert valósággal pazar ruhatárat vitt magával s a hol csak megjelent, feltűnést keltett öltözékeinek szépségével, eredetiségével és gazdagságával. Szlobodinnal hamar megbarátkozott, mint

ahogy általában véve hamar szokott a férfiakkal megbarátkozni. Az unokatestvérének adta ki őt, akivel együtt nevelkedett. Szándékosan idősebbnek mondta magát, mint a milyen volt s azt állította, hogy vagy tíz évvel idősebb, mint az unokatestvére, akire emlékszik még a dajkára karján. Hivatalosan — fürdőbe jöttek mindaketten. Nem hivatalosan ő azért, hogy kellemesen töltse az időt, Szlobodin pedig azért, hogy befejezze Katyával még Péterváron kezdett regényét. Katya kedvéért jött és észrevétlenül került össze Jakovlyevna Avdotyával. Szégyelte magát, de azért nem magát, hanem őt okolta. Nagyön is kihívóan viselte magát. Galkinék ismerték Avdotyát, de csak futólagosan. Csak nagy ritkán fordultak meg a városban, hozzájuk pedig nem járt senki. Avdotya egy hónap lefolyása alatt mindössze csak kétszer volt náluk. Első látogatásakor elragadta valamennyieket, de másodizben Katyának oly sok merész dolgot fecsegett a férfiakról és szemben és a háta mögött oly csúnyán beszélt Szlobodinról, hogy Katya szinte meggyűlölte őt s épen azért meg is szünt kedvesét félteni tőle. A fiatal, tapasztalatlan leány előtt természetellenesnek látszott, hogy a szerető asszony így beszélhessen arról az emberről, a kit szeret . . .

(Folyt. köv.)

meg, az már csak bankódhatik, mert utólagos megrendelést csak igen csekély mértékben fogadhatunk el. Ez a jövő naptára, mert **jó, terjedelmes és olcsó**, e mellett még a *jótekonyság szolgálatában is áll!*

* **Házasság.** Csapó Samu államvasuti mérnök eljegyezte Weltner Lenke kisaszonyt, Weltner Jakab duna-adonyi takarékpénztári igazgató leányát.

* **Gróf Serényi Béla — képviselő.** A folyó hó 9-én Dédesen lefolyt képviseléválasztás lefolyásáról kiküldött tudósítónk még a következőket jelenti: A választás esélyei a későbbi délutáni órákban még igen kétségesek voltak, mert a Hebrony-párt nagy tevékenységet fejtett ki s közvetlen a záróra előtt szavazatok tekintetében vezetett is néhány voksal. Ezt a többséget azonban csakhamar leszorították gróf Serényi Béla mind tömegesebben érkező választói s így történt, hogy záróráig, esti 7 óráig öt szótöbbséggel 918 szavazat ellenében 923-mal gróf Serényi Béla lett a dédesi választókerület országgyűlési képviselőjévé. A választás mindvégig a legnagyobb csendben folyt le, rendezettség nem történt s gróf Serényi Béla, dr. Werner Gyula, Papp Géza országgyűlési képviselők, Radvánszky báró és Görgey László üzletvezető kíséretében indult a választás színhelyére, hol Vass Imre választási elnök átnyújtotta a dédesi választókerület mandátumát.

A dédesi kerület bizalmának ezen újabb megnyilvánulása ugy ott a kerületben, mint széles e hazában mindenütt örömet és megelégedést keltett, mert megadta az utat és módot arra, hogy az államtitkár azt a nehéz munkát, a melyet vállalt s a melyhez honfi tüzzel és fáradhatatlan tevékenységgel hozzá is fogott, a tőle várt eredménnyel végezhesse be.

* **A miskolcz — diósgyőri vasut** Lapunk egyik közelmúlt számában hirt adtunk arról, hogy a miskolcz — diósgyőri vasut régóta vajdó ügye végre valahára a megvalósulás stádiumába lép. A villamos vasut rt. hosszadalmas eljárását megelőzve, Török A. és Társa budapesti bankár cég Miklós Ödön orsz. képviselő kezdeményezésére és közbenjárására elvállalta a vasut kiépítését, de nem villam-erőre, hanem gőzmotorra. A cég már a tervezetet is elkészítette, mely szerint a vasut az arad-ecsanádi viczinális mintájára készül, a villamos vasut vágányain a Korona szállodáig fog közlekedni s már jövő évi szeptember 1-én átadatik a forgalomnak.

* **Öngyilkosság.** Szombaton éjjel a Tiszavidéki pályaudvarhoz közel levő Baross-ut-

czában öngyilkosság történt, melynek *Katona* Ferencz vasuti kocsitisztító lett az áldozata. Katona a Baross-utca 15. szám alatti házában levő lakásának fás-színjében felakasztotta magát és mire észrevették végzetes tettét, már halott volt. Az öngyilkos ember semmiféle irást nem hagyott hátra, mi végzetes tettének okáról felvilágosítást adhatna.

* **Halalozás.** *Kárpáti* Jánosnak, az ungvölgyi vasut aligazgatójának, a Magyar Helyiérdekű Vasutak r. t. összes vasutjainak igazgatósági tagjának temetése nagyszámu közönség részvétele mellett ment végbe. Jelen volt egyebek közt az Ungvölgyi Vasut igazgatóságának tagjai Szabó Jenő főrendiházi tag vezetése alatt.

* **Hieronymi az idegenforgalom érdekében.** Az Idegenforgalmi és Utazási Vállalat igazgatósága f. hó 9-én tisztelgett Hieronymi kereskedelmi miniszternél. A küldött lég szónokája Dessewffy Arisztid volt, kinek üdvözlő beszédére kijelentette a miniszter, hogy teljesen átérzi az idegenforgalom és utazási kedv fejlesztésének fontosságát és részéről ezt az új közgazdasági irányt abban a figyelemben fogja részesíteni, a melyet e kérdés mindenképpen megérdemel.

* **Felszállás az expresszvonatra.** A Páris, illetve Oszttende felé közlekedő keleti expresszvonatokra való felszállásra nézve figyelmezteti a Magyar Allamvasutak igazgatósága az utazó közönséget, hogy azokon a napokon, melyen a vonatok Belgrád felől érkeznek, vagy Budapestről indulnak ki, tehát minden hétfőn, kedden, csütörtökön, pénteken és szombaton Budapest nyugati pályaudvaron már éjjel 11 órakor lehet e vonatokra felszállani.

* **Horvát tüntetés a magyar felirat ellen.** *Zágrábból* jelentik, hogy Kőrös állomáson a horvát diákok „Mladost” dalegyesületének tagjai tüntetést rendeztek a magyar feliratu táblák ellen és az állomás összes ablakait bezúrták. A zágrábi lapok elhallgatják az esetet, hogy a „Mladost” tagjainak ne okozzanak kellemetlenséget.

* **Öngyilkos kalauz.** Terezaacs Ferencz 42 éves nős vasuti kalauz e hó 7-én reggel 8 órakor a Baross utca 83. számú lakásán föbelőtte magát és meghalt. Levelében azt írja, hogy családi viszálykodás kergette a halálba. Holttestét a morgue ba vitték.

* **Gazdátlan nyeremények.** A legutóbb kiadott hivatalos kimutatás szerint a Józsiw sorsjegyeknél 16600 db. olyan nyeremény van, a melyért

még nem jelentkeztek, nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegynél is és mivel ezek a nyeremények elévülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyon pusztul el azért, mert a sorsjegybirtokosok nem elég gondosak és nem jártnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva, a kinek sorsjegyei és egyéb értékpapirjai vannak, arra nézve rendkívül fontos egy megbízható lapnak a járítása. Ilyenként ajánlható a „Pénzügyi Hírlap“, a melynek sorsolási mellékjapját a Pénzügyi Utmutatót a nagymélt. m. kir. belügy miniszter mint teljesen megbízható szakközlönyt, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint szakértelmekkel és pontosan szerkesztett közlönyt hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen megkapják a Pénzügyi és Tőzsdei Évkönyvet, a mely sok hasznos tudnivalón kívül tartalmazza a kezdettől fogva az 1903. év végéig kihuzott, de kifizetés végett bemutatni elmulasztott sorsjegyek, kötvények és záloglevelek hiteles kimutatását, ugy. hogy e könyvből bárki azonnal megláthatja, ki van-e sorsjegye huzva, vagy nincs. A „Pénzügyi Hírlap“ előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi utmutatóval és Tőzsdei Évkönyvvel együtt 5 korona, a mely postautalványon küldendő be a kiadóhivatalba. VII. Kerepesi-ut 44. szám.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Pontrejtvény.

Szabó Miklóstól.

1 . . . . .
2 . . . . .
3 . . . . .
4 . . . . .
5 . . . . .
6 . . . . .
7 . . . . .

1. Betű.
2. Minden könyvben van.
3. Női név.
4. Vasutasok kedvenc olvasmánya.
5. Isteni adomány.
6. Víz növény.
7. Betű.

Ha a pontok helyébe a helyes betűk, illetve szavak helyeztetnek el, úgy a legrosszabb sor felülről-lefelé és balról-jobb felé olvasva ugyanazt az értelemű szavakat adja.

Ezen rejtvény megfejtését január hó 3-án megjelenő 1-ső számunkban hozzuk.

A megfejtés határideje december 30.

A megfejtők között egy értékes jutalomkönyvet sorolunk ki.

A f. évi 48-ik számunkban megjelent rejtvény megfejtése:

Torontal.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Tóth Jenő nyerte meg, kinek ezimére Mikszáth Kálmán „A tót atyafiak“ című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérjük lapunknak összes munkatársait, hogy karácsonyi számunkban bennünket támogatni, kézírataikat pedig legkésőbb 19-ig okvetlenül beküldeni szíveskedjenek.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal

Magy. kir. államvasutak.

180099/903. sz.

CI.

Hirdetmény.

A magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutakon érvényes áru-díjszabás I. rész.

(A „thermaliszap (faugo)“ ezikk osztályozása.)

1903. évi december hó 1-től visszavonásig, illetőleg díjszabási uton leendő életbeléptetéséig való érvényességgel a „thermaliszap (faugo)“ ezikkre teherárúként való feladás esetén az árudíjszabás I. részében részes magyar, osztrák és bosznia-hercegovinai vasutak vonalain a következő díjtételek alkalmazatnak és pedig:

- a) szabadon vagy zsákokban a II. A-C osztály díjtételei;
- b) ládáknak vagy hordóknak a II. A-B osztály díjtételei.

A szállítás nyitott kocsikban történik.

Budapest, 1903. évi november havában.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága a részes vasutak nevében is.

(Utányomás nem díjaztatik.)

Férfi ezugos czipő 2 frt 50		Női füzös 2 frt 80 Gombos 3 frt
	Feltűnést kelt a Turul czipők	
Férfi füzös czipő 3 frt	meg épő olcsósága! Magyar munka!	Női füzös box bürből 3 frt 75
	„TURUL“ czipőgyár rt. főrak- tára	
G. ermek czipők 1 firtől	MISKOLCZ, Szechenyi- ut za 39. Seper-szálló.	Női ezugos czipő 2 frt 25
		

Jó anyag! Tartósság!

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ

gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

Csak azon készítményem valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszeráraban

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczkenőcs.** Számos helyen aldjia jó hatást — szeplő-puhást ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőkől kőő korig megóvjia, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balszam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rozsa és cöm színökben, 1 kis dohoz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
  - Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri száj-öblögető vízbe, kellemes szájját kelcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fill. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 filler. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desztinálja és tehóvre takarítja. — Oly esetökben, hol ezen szájszeremet nem használják és fogfájás van, ajánlatik a kátró jó hatású (Pyrethro) sveczi fog-csepp. 1 üveg ára 50 filler.
  - Hajerősítő (balszam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpusódást megakadályozja, valamint egyéb fej-bőrbetegségektől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 filler.
  - RácZ Jenő keleti „Balszam bajuszpedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírtmentes balszamoökből készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis dohoz ára 30 filler. 1 nagy dohoz 50 filler.
  - Cannabin** (gyukszembalszam), biztos hatású és legkönnyelmesebben alkalmazható szer a gyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiírására. 1 üveg ára 70 filler.
- Forgalomban van és közmegelegetéssel használják a
- Lábizzadás ellen** Salicyl Dermassant port, 1 dohoz ára 1 korona.
  - Szőrvesztőnek** Depilatoriumot, 1 üveg 1 korona.
  - Rüh (rühátka ellen)** Naphol kenőcs, 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
  - Köszvény ellen** I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.
- Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kivanatra részletes arjegyzék utasításokkal megküldhetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyiség, mint minőségileg és olcsóságukkal föltűnőjük: úgy, hogy általában házi szerek gyámbat legjobban alkalmazhatóak.
- Főraktár:** Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerértára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánasoktól tessenek óvakodni.